

ikke kunne naas ved den givne Bevilling, som kun vil kunne standse Tilbagegangen, som har viist sig for enkelte Udbelinger, temmelig stor. Som sagt foreløbig kan jeg acceptere det og paastjønne, at jeg dog har faaet en større Bevilling end de foregaaende Aar. Hvad angaar Vædringsforslag under Nr. 121 om forøgede Veieudgifter for Garnisonen i Aalborg, saa er det rigtigt, at det, der har betinget den forøgede Udgift, er, at Kommunen har været nødt til til Brug for Garnisonen at leie den gamle Katheedralskole. Den Bygning, som Kommunen tidligere havde stillet til Garnisonens Disposition til at gemme Munderingskasser i og til Samlingslokaler og Undervisningslokaler, var i en saa daarlig Forfatning, at den maatte ombygges. Der er en Overenskomst mellem Krigsministeren og Kommunen, hvorved denne er gaaet ind paa at staffe tilstrækkelige Lokaler tilveie ved at nedrive nogle Bygninger og bygge op paany. Derfor har man foreløbig maattet leie nye Lokaler til at gemme Gjenstandene fra de nedlagte Lokaler. Det eneste tomme Lokale, der kunde benyttes, var den gamle Latinskole, og selvfølgelig har Kultusministeriet forlangt Betaling derfor af Kommunen. Kommunen er gaaet ind derpaa, og vi maa saa refundere den det. Maaſke Kultusministeriet gjør det billigere end de 1,800 Kr.; men gjør Kultusministeriet det ikke — der er ikke andet Lokale, og man kan ikke lade Sagerne ligge paa Gaden — saa er der ikke andet for end at acceptere det og saa trøste sig med, at det er en Udgift, der gaar ud af den ene Kasse og ind i den anden. Hvad angaar Forslaget under Nr. 124, saa gjør det mig undt, at man ikke kan gaa ind derpaa. Jeg tror, det er konstateret ogsaa fra Udvalgets Side, at naar man negter dette Beløb her, saa blive tvende højere Officerer, som have betydelige Repræsentationsudgifter, som Staten ellers dækker, nødt til at udrede dem af deres egen Lomme. Det gjør mig derfor undt, at man ikke har Diet aabent for, at det vilde være en hensigtsmæssig Bevilling; det stemmer kun lidt med den Opfattelse man ellers — og ogsaa i Udvalget — har om den Slags personlige Spørgsmaal. I Reglen er man der — det indrømmer jeg — meget human. Derfor forekommer det mig naturligt, at man bevilger denne forholdsvis lille Sum. Hvad angaar Nr. 129, som omhandler Veie af Heste, da er det et Spørgsmaal, som ikke har nogen stor finantsiel Betydning — det er jo 4,000 Kr. — men som praktisk har stor Betydning, og som jeg tror ogsaa i økonomisk Henseende er væsentligt. Der er

visse Arbejder ved Artilleriet, ved Forsøgsfyndinger o. s. v., hvortil man skal have Bogne til Disposition, som fjøre frem og tilbage fra Skydepladsen paa Amager ud paa Stationen, og dertil behøver man nu Artilleriets Heste, men dette virker hæmmende paa Artilleriets Vælske, og det er navnlig om Sommeren, netop paa den Tid, hvor man har bedst Brug for Hestene til Vælskerne; derfor forekommer det mig at være hensigtsmæssigt at leie andre Heste for ikke at overanstrengte Artilleriets Heste ved dette Arbejde. Vil man ikke bevilge denne Sum, saa kan man jo hjælpe sig som hidtil, men jeg vil gjøre opmærksom paa, at det viist ikke vil være heldigt. Hvad angaar Nr. 133, som jo i Grunden kun er stillet formelt for, som den ærede Ordfører udtrykte sig, at erfare, hvorvidt Thinget billiger den Betragtning, Udvalget har gjort gjældende, at Krigsministeren var uberettiget til at nedlægge Veiren ved Hald uden forudgaaende Billigelse fra Thingets Side, da maa jeg sige, at jeg deler selvfølgelig ikke den Betragtning; jeg vilde kunne forstaa det, dersom der derved var Noget præjudiceret med Hensyn til den Paragraf i Hærsloven, der udtaler, hvorledes Vælskerne skulle være. Der staar deri, at af 4 Aar skal der i de 2 Aar være større Vælske og i de 2 Aar Garnisonsvælske. De større Vælske afholdes i Kantonement eller i staaende Veire, saaledes som vi før 1880 havde ved Hald. Det første Aar efter 1880 forlangte man Penge til at fortsætte Veiren ved Hald. Det var ikke saa Penge, der forlangtes, men det ophlystes dengang, at Kantonementsvælskerne vare billigere end Vælskerne i staaende Veire, og Pengene negtedes derfor. Nu er Resultatet blevet det, at de Udtalelser, som foreligger om Kantonementsvælske, og som ere afgivne af højere Officerer, gaa ud paa, at de anse Kantonementsvælske for det Helbigste, saa der er ingen Grund til at vende tilbage til staaende Veire, og tillige foreligger der Udtalelser om, at hvis man vil vende tilbage til staaende Veire, saa er det meget ønsket, om man vil vælge Hald; rimeligvis vil man vælge et andet Sted, hvor Vælskerne kunne give et mere praktisk Udbytte for Uddannelsen, og det vigtigste vilde maaſke være at vælge et Sted, som vilde blive en sandshulig Valplads i en fremtidig Krig. Men hvorom Alting er, hvad enten man vil blive ved det Ny eller gaa til det Gamle, saa skal jeg udtale, at man i hvert Tilfælde har ophævet Veiren ved Hald, fordi Materiellet der ikke egnede sig til Bedligeholdelse længere, saa man maatte gjøre Et af To, enten bygge nye Paratter eller gaa til kost-